

เมื่อมีโอกาส

มาแบบไม่ทันตั้งตัว

แลนอรุณ พูนพิพัฒนศรี
นักพัฒนาศาสตร์ยากรรมผู้เชี่ยวชาญ

“คุณ นินา ผมขอแสดงความยินดีกับคุณล่วงหน้า คุณจะได้รับการโปรโมทตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาธุรกิจ... จากผลงานที่ผ่านมาพิสูจน์ให้เห็นว่า คุณมีความเหมาะสมที่สุด”

ฉันในขณะนั้นตกใจกับสิ่งที่ได้ยิน แต่ใจหนึ่งแอบดีใจลึกๆ และแล้ว Big Day ก็มาถึงอย่างไม่คาดคิด... ไม่คาดฝันจริงๆ ฉันมีวันนี้กับเขาด้วยหรือ??? ฉันเดินออกจากห้องทำงานผู้อำนวยการ แบบตัวลอยๆ ขาแทบไม่ติดพื้น ไม่รู้ว่ามานั่งที่โต๊ะทำงานตั้งแต่เมื่อไหร่ ฉันเขย่าตัวเองแรงๆ เราคงฝันไปแน่ๆ ฝันกลางวันเนี่ยนะ??

การได้เลื่อนได้ปรับตำแหน่งที่สูงขึ้น ย่อมแสดงถึงความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ตลอดจนเป็นความไว้วางใจที่ผู้บังคับบัญชา (Upper Boss) และองค์กรมอบให้กับคนที่มีผลงานดีและมีศักยภาพ มนุษย์ทำงานทั่วไปทุกคนคงต้องยินดีปรีดาไปกับข่าวดีนี้ และรีบคว้าไว้อย่างเหนียวแน่น เพราะมันคือความฝันที่อยากจะเดินไปให้ถึง

เมื่อมีเวลาอยู่เงียบๆ กับตัวเอง นินาในโหมดจุกคิด ระวังภัย ขอลอกความคิดเห็นบ้าง

➡ อืมม!!! เหมาะสมที่สุด ก็เพราะไม่มีใคร ถึงเป็นเธอไงล่ะ นินา

➡ ใครบ้างอยากจะรับตำแหน่งนี้ ลูกทีมมีแต่เฮี้ยวๆ เสือสิงห์ กระต๊อง เรด ทั้งนี้ทั้งนั้น ทำงานตามสั่งเท่านั้น

➡ น้องใหม่ทำงานไม่ถึงปี เข้าแถวต่อคิว... ออกกันเป็นว่าเล่น

➡ งานฝ่ายในความรับผิดชอบ โค-ตระหนัก ที่แย่มากกว่านั้น คือ งานไม่เป็นระบบ

➡ แกรมเป้าหมายรายได้แต่ละปีสูงปรี๊ด และ Add up ขึ้นทุกปี 15-20% อย่างไม่มีเหตุผล ไม่ดูฟ้าดิน

➡ เป้าหมายต้อง Challenge!!! เป็นคำที่ผู้บริหารพูดติดปาก แต่มันแสดงหุสามัญชนอย่างเราซะเหลือเกิน

➡ งานปัจจุบันที่สร้างไว้เริ่มเข้าที่เข้าทาง น้องๆ ที่คอยหมั่นสอนงาน เริ่มมีทักษะ... เก่งงานกันมากขึ้น อยู่อย่างเดิม... เป็นหัวหน้าหน่วยงานเล็กๆ มีความสุขดีแล้วนะ นินา

จะหาเรื่องใส่ตัวทำไม เถานี้ยังเหนื่อย ยังเครียดไม่พออีกหรือ???

เงินเดือนคงขึ้นให้ไม่กี่พันบาท ไม่คุ้มกัน!!!

มันไม่ใช่อย่างนั้นหรอกนินา ใจเย็นๆ คิดให้ดี ยังมีเวลา ไม่ต้องรีบ มันดีงาม เหมาะสม และคู่ควรสำหรับเธอมากที่สุดจริงๆ เธอมุ่งมั่นตั้งใจทำงานมาตลอด ตั้งแต่เป็นน้องใหม่ขององค์กรแห่งนี้

